

מת (ירושלים) 26765-07-25 - מדינת ישראל נ' עומר גושה

מ"ת (ירושלים) 26765-07-25 - מדינת ישראל נ' עומר גושהמחוזי ירושלים

מ"ת (ירושלים) 26765-07-25

מדינת ישראל

נגד

עומר גושה

בית המשפט המחוזי בירושלים

[25.08.2025]

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

ב"כ המבקשת - עו"ד עדיאל זנזורי

ב"כ המשיב - עו"ד גבריאל טרונאשווילי

החלטה

1. בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום שבו הוא מואשם בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין שלא כדין.

בכתב האישום נטען, כי המשיב גר בעיר העתיקה בירושלים במתחם מגורים המשותף לו ולחלק מדודיו ובני דודיו, בני משפחת גושה. ביום 28.6.25 בסמוך לשעה 14:00 פרץ ויכוח בין חלק מבנות משפחת גושה, שאחת מהן היא אמו של המשיב ואחת מהן היא אמו של בן דודו של המשיב, סופיאן. למשיב, שבאותה עת לא נכח בבית נודע על המתרחש, ובעקבות כך הוא רץ למתחם כשהוא אוחז בסכין יפנית. עובר לשעה 15:00 המשיב הגיע למתחם ונכנס אליו בעודו אוחז בסכין. המשיב החל להתלהם, דפק על דלת בית משפחתו של סופיאן וצעק לעבר הנוכחים בבית: "צאו יא מניאק, אני אזיין אתכם".

כעבור כמה רגעים סופיאן הגיע למתחם. מספר שניות לאחר הגעתו המשיב הבחין בסופיאן, הסתובב אליו ודקר אותו בבטנו באמצעות הסכין וגרם לו לחתך עמוק. מיד לאחר הדקירה סופיאן יצא מהמתחם לעבר הרחוב תוך שהוא אוחז באיבריו הפנימיים שיצאו החוצה מבטנו. כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרם לסופיאן חתך עמוק בבטנו באורך של כ-10-15 ס"מ. הוא עבר פרוצדורה ניתוחית על מנת להחזיר את איבריו הפנימיים למקום, והוא היה מאושפז בבית החולים.

3. המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר. הוא סבור שקיימת חלופת מעצר ראויה שאותה יש לאמץ. בין היתר נטען על ידי ב"כ המשיב, כי המשיב הוא אדם צעיר חסר עבר פלילי; כי האירוע מושא כתב האישום הוא אירוע נקודתי שאינו משקף את המשיב ומעשיו ואת המצב במשפחה; וכי בין בני משפחת גושה נערך הסכם סולחה והרוחות נרגעו.

4. במסגרת הדיון בבקשה הוגש תסקיר של שירות המבחן. מהתסקיר עולה, כי המשיב הוא צעיר כבן 19, רווק, שעד למעצרו עבד במאפיה. עברו של המשיב נקי. הוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת תוג'יהי (תעודת בגרות ירדנית) מלאה. המשיב שלל לפני שירות המבחן סכסוך קודם עם המשיב, שעמו הוא גדל באותו מתחם ובין השניים היה קשר חברי טוב. לדברי המשיב, האירוע מושא כתב האישום נבע מכך שנודע לו כי המתלון תקף את אמו, והוא פעל על מנת להגן על אמו ולהחזיר לה את תחושת הכבוד והערך.
5. בתסקיר שירות המבחן מיום 12.8.25 צוין, כי שירות המבחן עשה ניסיונות רבים לשוחח בטלפון עם המתלון, אך ללא מענה. שירות המבחן בחן את חלופת המעצר שהוצעה על ידי המשיב לפיה המשיב ישהה במעצר בית בבית סבתו שבשכונת אלטור בפיקוח אמו ודודתו. לנוכח התרשמותו של שירות המבחן מאישיותו של המשיב כאדם המתקשה להפעיל שיקול מאוזן ובוגר במצבי לחץ; לנוכח התרשמותו של שירות המבחן כי המפקחים המוצעים לא יוכלו למלא את תפקידם כראוי; ולנוכח העובדה שלא עלה בידי שירות המבחן ליצור קשר עם המתלון, בתסקיר שנערך על ידי שירות המבחן ביום 12.8.25 לא באה המלצה לשחרר את המשיב לחלופה שהוצעה. שירות המבחן כתב בתסקירו כי שחרורו של המשיב לחלופה המוצעת שאינה רחוקה ממקום מגוריו של המתלון, תעצים את רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב.
6. לנוכח טענת המשיב בדבר הסכם סולחה שנערך במשפחה ולנוכח החיוניות שבקבלת עמדת המתלון, בדיון שהתקיים ביום 18.8.25 שירות המבחן התבקש לשוב ולנסות ליצור קשר עם המתלון.
7. שירות המבחן עשה ניסיונות נוספים ליצור קשר עם המתלון ואולם לא עלה בידו ליצור קשר עם המתלון אלא רק עם אביו. בתסקיר המשלים ששירות המבחן ערך ביום 18.8.25 נכתב, כי אביו של המתלון מסר לשירות המבחן את מספר הטלפון את המתלון, ואולם חרף ניסיונות רבים שנעשו על ידי שירות המבחן ליצור קשר עם המתלון קשר טלפוני, הדבר לא עלה בידו. לדברי שירות המבחן, אביו של המתלון מסר כי המתלון מבלה את רוב זמנו בעיר העתיקה ואין באזור קליטה טובה.
8. שירות המבחן כותב בתסקירו המשלים כי אביו של המתלון מסר שהוא ואחיו ערכו הסכם סולחה, ואולם בהעדר נוכחותם של הבנים הסכם הסולחה לא כולל את הבנים אלא רק את האחים. בתשובה לשאלת שירות המבחן אביו של המתלון מסר, שהוא אינו מודע לעמדת בנו ולתחושותיו, במיוחד כיוון שהבן נפגע באופן אשר סיכן את חייו בעקבות אירוע הדקירה.
9. כאמור, המשיב הינו אדם צעיר שעד לאירוע מושא כתב האישום ניהל אורח חיים נורמטיבי. לדברי ב"כ המשיב, המשיב גדל יחד עם בן דודו, המתלון. דא עקא, שהאירוע מושא כתב האישום מלמד שסכסוכים משפחתיים יכולים לצאת משליטה, להתעצם בן רגע ולהגיע למצבים מסכני חיים. כך אכן אירע במקרה שלפנינו. לא למותר לציין, כי אירועי אותו יום לא הסתיימו בפציעת המתלון, ועוד באותו יום בסמוך לאחר האירוע הוצתה מכוניתו של אבי המשיב.
10. מאז האירוע חלפו כחודשיים. לא שוכנעתי כי הזמן שחלף הסיר כל סכנה להתלקחות מחודשת. אמנם לא נאמר על ידי המתלון דברים מפורשים, ואולם גם שתיקת המתלון וחוסר שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן היא אמירה. אין צריך לומר כי ההחלטה אם להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים אינה תלויה במה שהמתלון יגיד. ואולם אמירת המתלון או שתיקתו יכולים ללמד על פוטנציאל הסיכון.
11. התמונה העולה ממכלול החומר המונח לפניי מצביעה על כך שעדיין קיים סיכון. משכך, שחרורו של המשיב, ככל שייעשה, צריך להיות לחלופה מרוחקת מרחק של ממש מהמתלון ומהמתחם שבו המשפחות גרות. החלופה שהוצעה אמנם לא נמצאת במתחם עצמו אלא בשכונת אלטור. אלא שמדובר בשכונה הנמצאת בסמוך למתחם ובנסיבות העניין אין בה כדי לתת מענה מספק לסיכון העולה מפרשת המקרה.
12. התוצאה היא אפוא שאין בידי לאמץ את החלופה המוצעת. במצב דברים זה אין מנוס מלהורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים, וכך אני מורה.
13. בהתאם למוסכם, המזכירות תשלח לצדדים העתק מההחלטה.
14. כן יש לשלוח ההחלטה לשירות המבחן.
- ניתנה היום, א' אלול תשפ"ה, 25 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.